

Oponentský posudek na bakalářskou práci Karolíny Lahučkové „Československo-turecké vztahy a obraz Turecka v periodiku *Zahraniční politika* (1918-1938)

Vedoucí práce: doc. PhDr. Jitka Malečková, Csc.

Karolína Lahučková v předkládané práci sleduje, jaký obraz o Turecku se naskýtal čtenářům prvorepublikového časopisu *Zahraniční politika*. Vzhledem k tomu, že československo-turecké vztahy v této době jsou ještě poměrně málo zmapovány, je výběr tématu příhodný. Rovněž volba *Zahraniční politiky* (vydávané Ministerstvem zahraničí ČR) pro analýzu československo-tureckých vztahů a „veřejného“ obrazu Turecka je zcela oprávněná, neboť – jak diplomantka jasně dokládá – toto periodikum beze sporu reflektovalo oficiální pohled na zahraniční politiku, ale současně bylo obráceno i k laické veřejnosti a publikovaly v něm významné postavy československé intelektuální scény (např. Alois Musil).

Práce je velmi přehledně a logicky členěna a dobře ukotvena v obecném nástinu zahraničně-politického vývoje Československa i Turecka ve sledovaném období (kapitola 2). Vlastní jádro práce (kapitola 3) se při analýze časopiseckých článků soustředí na několik klíčových témat (politický systém, islám a menšiny, Mustafa Kemal, mezinárodní postavení, obchod, srovnávání s Československem), přičemž dobře kombinuje prvky kvantitativní i kvalitativní analýzy. Autorka přesvědčivě ukazuje, že Turecko mělo v zahraniční politice Československa v oblasti mimoevropských zemí významné postavení. Časopis vytvářel relativně pozitivní obraz „nového“ Turecka, na němž oceňoval především pokroky dosažené na poli modernizace a evropeizace země, byť kritizoval některé nedemokratické praktiky kemalistického režimu.

Autorka si na závěr správně klade otázku, zda okrajové postavení, jež je Turecku v rámci celkové československé zahraniční politiky obecně přisuzováno, není spíše zkresleným obrazem vyplývajícím z naší nedostatečné znalosti československo-tureckých vztahů daného období.

Na práci je třeba ocenit, že není kompilační, nýbrž dovedně využívá pramenů a autorka předkládá vlastní, promyšlené úvahy a vhodně je zasazuje do kontextu. Práce nedospívá k žádným překvapivým či zcela novým závěrům, přesto však obohacuje náš pohled na pojmání Turecka a zahraničně-politické vztahy s Tureckem za první republiky. Krom toho je psána velmi čtivě a kultivovaně a až na několik drobných stylistických chyb jí po jazykové stránce nelze nic vytknout.

Diplomantka prokázala, že umí samostatně pracovat s prameny a literaturou, a předložila text, který jak po formální, tak po obsahové stránce zcela vyhovuje nárokům na bakalářskou práci.

Z tohoto důvodu **doporučuji** práci k obhajobě a navrhuji hodnocení „**výborně**“.

Praha, 7.6.2015

PhDr. Petr Kučera, PhD.
Ústav Blízkého východu a Afriky